

134. Møde.

Onsdag den 3. Juni, Kl. 1.

Første Viceformand (Stauning): Ved Skrivelse af 29. Maj oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Tillægsbestemmelse til Arrestreglementet af 7. Maj 1846 B. § 12 og E. § 5., hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer er omdelte.

Ved Skrivelse af samme Dato oversender Landstingets Formand for anden Gang:

Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m., hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer er omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Jordemodervæsenet:

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1611).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag er kun i ringe Grad blevet ændret oppe i det andet høje Ting fra den Skikkelse, hvori det vedtoges her i Tinget. Der er i alt vedtaget 5 Ændringsforslag, af hvilke det første gaar ud paa at fastslaa, at Jorde-

mødrenes Rejser til Jordemoder-Konferencer skal betales efter Regning, saa at de faar vederlagt saa meget, som de har udlagt til Rejsen, medens der tidligere var fastsat en bestemt Betaling pr. Kilometer. Det kan der vist ikke indvendes noget imod. Ændringsforslag Nr. 2 til § 5 er en ny Bestemmelse med Hensyn til, hvorledes Jordemødrene er stillede i det Tilfælde, at de ikke kan faa Betaling af den, hvem de har ydet Hjælp. Det er kun en ringe Omredaktion af den Bestemmelse, som ved anden Behandling indførtes her i det høje Folketing, og den gaar ud paa, at „Kravet overfor Fattigvæsenet maa fremsættes senest 4 Maaneder efter Hjælpens Ydelse, og Kommunen har da at afkræve vedkommende Beløbet, der ikke maa overstige den for Fattigpraksis fastsatte Mindestbetaling, jfr. § 12, og bliver at betragte som Fattighjælp, hvis det ikke er tilbagebetalt 2 Maaneder efter, at den paagældende bevislig er varslet herom af Kommunen“. Det nye, som er indført, er kun det, som man tidligere sikkert betragtede som selvfølgeligt, at Kommunen skulde afkræve vedkommende Beløbet. Jeg skal blot her fremsætte den Bemærkning, fordi det flere Gange underhaanden har været paa Tale, men maaske ikke er blevet fremsat under de offentlige Forhandlinger, at jeg maa betragte det som en Selvfølge, at naar en Jordemoder har bistaaet en fødende, som selv eller hvis Forsøger, Ægtemand o. s. v., er i Stand til og efter sine Formueforhold bør betale et højere Vederlag end det, som kan faas hos Fattigvæsenet, maa vedkommende Jordemoder naturligvis have Ret til at faa det overskydende af vedkommende og indtale det ved Retten efter at have faaet den Mindestbetaling, som kan faas ved Hjælp af Kommunen. Det vil neppe have stor praktisk Betydning, thi i saadanne Tilfælde vil formodentlig Jordemoderen foretrække straks ad Rettens Vej at indkassere det større Beløb hos vedkommende selv, men der kunde tænkes det Tilfælde, hvor Jordemoderen fandt det rimeligst at henvende sig til Kommunen om den Del af Beløbet, som kan faas hos denne. Derved kan Jordemoderen altsaa ikke have fortabt Retten til at faa det resterende hos rette vedkommende, naar hans eller hen-